

LA

MÁ

PELLUDA

AUTORA: NEREA Foz RIVA
CURSO: 6º PRIMARIA
COLEGIO: CRA AUFARA
AULA: VALJUNQUERA
INFORMANTE: MARI LUZ RIVA

Fa molts anys al poble de Montroig, hi havia molts xiquets a l'escola. José vivia a un mas en los seus cinc germans i els seus pares. Cada dia per anar a l'escola tenie que caminar casi 1h. José se tenie que aixecar molt pronte pel mati. La seva mare ja li tenie preparat una cistella en lo dinar. Va agarrar la enciclopedia, la cistella i en moltes ganes de anar a jugar amb els amics.

Tenien que creuar un barranc, pujar una costa molt gran i després passar per el forat del gat. José i als seus germans menuts els doné molta por passar per el Forat del Gat. Ere un estret entre dos roques i al altre costat un precipici. I Tenien que tindre molta cura de no caure! Així anaven tots els dies molt contents.

Els seus pares dien:

-Quan aneu a l'escola no vos entretingueu i aneu directes perquè als xiquets que se porten mal, la Mà peluda de La Mola s'els enporte. Però un dia de primavera que feia molt bon temps, José, la Maria i Manuel van decidir quedar-se a jugar una estona per La Mola. Quan anaven a pujar una senyora que passaba per allí els va dir:

-Porteuos be xiquets i no feu maleses que si no vos eixira la Mà peluda.

Els xiquets no van fer cas i se'n van anar a jugar al escondite per La Mola. Els agradava molt jugar a La Mola perquè i havien molts amagatalls, roques, forats, arbres...

José i els seus amics es van amagar a la cova de la font de La Mola.

Per el sostre i les parets de la cova caïe aigua i gota a gota. Se tancaven els ulls i se quedaven en silenci podien sentir el soroll de l'aigua. Els agradava molt mirar les rates penades com estan penjades del sostre. Aquell dia van pensar que la parae el Miguel. Ere un xiquet que sempre contae mentires i els feia por.

Quan ja estaven tots amagats, van sentir uns crits molt forts, ere Miguel que cridava:

- ¡La Mà peluda, la Mà peluda me agarre, se me vol emportar!

Tots se van asustar molt com sempre contae mentires no sabien si ere veritat o no? Per això uns van marchar a casa cridan y plorant molt asustats dien: ¡La Mà peluda, esta a la Mola!

José i alguns xiquets van anar cap a on es sentien els crits.

Allí estae Miguel intentan sortir de un forat, cridant:

- ¡La Mà Peluda, ajudeume!

Es van arrimar i veen veure que habie caigut a un forat ple de romigueres i el seu jersei de llana estae ben enganxat i no podie sortir. Els xiquets li van ajudar a sortir i sen van anar cap a casa. Al dia següent tots a l'escola parlaven del mateix.

Uns van creure que estave per La Mola i se emportave als xiquets que se portaven mal. Uns altres dudaven si va ser o no La Mà peluda qui va fer caure a Miguel i enganxarse a les romigueres.

Pero li va servir de escarment i desde entonces no va contar mes mentires.

Quan es fa de nit els pares dicen als xiquets que no pujan a La Mola per si els surt: - "LA MÀ PELUDA"

Fi